

“ମିଠେ ବରତେ:— ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଉତ୍ତମ ରତନ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ, ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ କେବେହେଲେ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ବନ୍ଦ କରିବାର ନାହିଁ । ଯଦି ମୁରଲୀ ସହିତ ସ୍ନେହ ନାହିଁ ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ନାହିଁ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର କ’ଣ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଏହି ଉତ୍ତମ ଦ୍ଵାରା ଧାରଣ କରୁଛ ?

ଉତ୍ତର:- ନିର୍ବିକାରୀ ହେବା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ଅଟେ । ତୁମକୁ ଉତ୍ତମ ମିଳୁଛି ଯେ ସାରା ଦୁନିଆ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ଅଟେ । ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଚରିତ୍ରହୀନ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ । ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ଚରିତ୍ରବାନ ଥିଲେ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଚରିତ୍ର ସୁଧୁରିଥାଏ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ତୁମେ ପାଠପଢ଼ା କେବେ ବି ମିସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଯଦି ତୁମେ ପାଠପଢ଼ା ମିସ୍ତ କରିବ ତେବେ ପଦ ମଧ୍ୟ ମିସ୍ତ ହୋଇଯିବ । ମିଠା-ମିଠା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନେ ତୁମେ କେଉଁଠାରେ ବସିଛ ? ଈଶ୍ଵରୀୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଶ୍ଵ-ବିଦ୍ୟାଳୟରେ । ପିଲାମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆମେ ଏହି ବିଶ୍ଵ-ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହେଉଛୁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ଶିବବାବା ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଏମିତି ତ ଗୁରୁତ୍ଵର ମୂର୍ତ୍ତି ଅଲଗା, ପିତାତ୍ଵର ଅଲଗା, ଶିକ୍ଷକତ୍ଵର ଅଲଗା ମୂର୍ତ୍ତି ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ମୂର୍ତ୍ତି ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ତିନି ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସିଏ ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନରେ ଏହି ତିନି ଜଣ ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଏକମାତ୍ର ଶିବବାବା ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ । ତିନୋଟିଯାକ ପାର୍ବତ ବାବା ନିଜେ କରୁଛନ୍ତି । ଗୋଟି-ଗୋଟି କଥା ବୁଝିଲା ପରେ ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏଭଳି ଚରିତ୍ରମୂର୍ତ୍ତି ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନେକଙ୍କୁ ଆଣି ଦାଖଲ କରାଇବା ଉଚିତ୍ । ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଭଲ ପାଠ ପଢ଼ାଯାଇଥାଏ ସେଠାରେ ପଡୁଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି — ଏହି ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼, ଏଠାରେ ଭଲ ଉତ୍ତମ ମିଳୁଛି ଏବଂ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ସୁଧୁରିଯାଉଛି । ସେହିପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଣିବା ଉଚିତ୍ । ମାତାମାନେ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପୁରୁଷମାନେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ଦେଖ ଲଏ ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏଭଳି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ନା ନାହିଁ, ଏକଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ମନକୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ତୁମେ ନିଜର ମିତର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କୁ ଅଥବା ସଖୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ କି, ସିଏ ଆମର ପରମପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ? ପରମପିତା ଶିବବାବା ଆମକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜ ସମାନ ବାବା କରୁନାହାନ୍ତି । ବାକି ତାଙ୍କର ଯେଉଁ ମହିମା ରହିଛି ସେହିଭଳି ନିଜ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର କାମ ହେଲା ପାଳନା କରିବା, ସ୍ନେହ କରିବା, ତେଣୁ ଏଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମନେପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ତାଙ୍କର ତୁଳନା ଆଉ କାହା ସହିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଗୁରୁତ୍ଵଠାରୁ ଶାନ୍ତି ମିଳୁଛି କିନ୍ତୁ ବାବା ତ ଆମକୁ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏପରି କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟେ । ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି ଯେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା କିଏ । ଏକମାତ୍ର ବେହଦର ବାବା, ଯାହାଙ୍କୁ ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଆଦି ସମସ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ପିତା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହା ଦ୍ଵାରା ବୁଦ୍ଧି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନିରାକାରତ୍ଵ ଆଡ଼କୁ ହିଁ ଯାଉଛି । ଏକଥା କିଏ କହୁଛନ୍ତି ? ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି ଈଶ୍ଵର ପିତା, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଳନ କରିବା ଦରକାର । କେବଳ ପିତା ବୋଲି କହୁଛ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସହିତ କେବେ ବି ମିଳନ କରୁନାହିଁ, ତେବେ ସିଏ ତୁମର ପିତା କିପରି ହେଲେ ? ସାରା ଦୁନିଆର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଆଶା ରହିଛି ବାବା ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର କାମନା ରହିଛି ଯେ ଆମେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଯିବୁ । ଆତ୍ମାର ନିଜ ଘର କଥା ମନେ ପଡୁଛି । ଆତ୍ମା ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ରହି ଅକିରାଣୀ । ଇଂରାଜୀରେ ମଧ୍ୟ କହିଥା’ନ୍ତି ଓ ଗତ ଫାଦର, ଲିବରେଟର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଈଶ୍ଵର ପିତା, ଉଦ୍ଧାରକର । ତମୋପରଧାନ ହୋଇ ଅଭିନୟ କରି-କରି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବୁ । ପୁଣି ପ୍ରଥମେ ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବୁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଏଠାକୁ ଆସି ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ପତିତ ହେଉଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ବେଶ୍ୟାଳୟ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ଏହାକୁ ଘୋର ନର୍କ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି ।

ଭାରତରେ ବା ଏହି ଦୁନିଆରେ କେତେ ଶାସ୍ତ୍ର କେତେ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ରହିଛି, ଏସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ବାବା ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି, ଏହା କେବେ ନଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ, ଏହା ହେଲା ଧାରଣା କରିବାର କଥା । ଯାହା କାମର ଜିନିଷ ନୁହେଁ ତାକୁ ଜଳାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତମ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରର ଜିନିଷ ନୁହେଁ ଯାହାକି ଜଳାଯିବ । ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ତମ ମିଳୁଛି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ଉଚିତ୍ ପଦ ପାଉଛ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଏସବୁ କଥା ଶାସ୍ତ୍ରର । ଯାହାକୁ ଜଳାଇଦେବା । ନାଁ, ଏହି ଉତ୍ତମ ସଂସ୍କୃତି ଲୋପ ହୋଇଯାଉଛି । ଏଠାରେ କୌଣସି ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଆଦି ନାହିଁ । ଉତ୍ତମ-ବିଜ୍ଞାନ ଭବନ ନାମ ମଧ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଏହି ନାମ କାହିଁକି ରଖାଯାଇଛି, ଏହାର ଅର୍ଥ କ’ଣ ? ଉତ୍ତମ-ବିଜ୍ଞାନର ମହିମା କେତେ ଉଚିତ୍ । ଉତ୍ତମ ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଉତ୍ତମ, ଯାହା ତୁମେ ଏବେ ଧାରଣ କରୁଛ, ବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିଧାମ । ଉତ୍ତମଠାରୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଉଦ୍ଧୃତ୍ଵ ଯାଉଛ, ଏହି ଉତ୍ତମରେ ପାଠପଢ଼ାର

ଆଧାରରେ ପୁଣି ତୁମେ ସେଠାରେ ରାଜ୍ୟ କରୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମ ଆତ୍ମମାନଦତ୍ତକର ପିତା ଆସି ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ନଚେତ୍ ଭଗବାନୁବାଚ ଗ୍ରହଣ ହୋଇଯିବ । ଭଗବାନ କ'ଣ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରର ପଢ଼ି ଆସୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କ ଠାରେ ତ ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନ ଉଭୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ଯିଏ ଯେପରି ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି କରିଥା'ନ୍ତି, ଏହା ହେଲା ବହୁତ ସୁକ୍ଷ୍ମ କଥା । ଜ୍ଞାନଠାରୁ ବିଜ୍ଞାନ ବହୁତ ସୁକ୍ଷ୍ମ । ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଯିବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ତ ସ୍ୱାଧୀନ ଜିନିଷ । ଆମେ ପାଠପଢ଼ାଉଛୁ, ତେବେ ଶବ୍ଦ ହେଉଛି ନା । ବିଜ୍ଞାନ ହେଲା ସୁକ୍ଷ୍ମ ଏଥିରେ ଶବ୍ଦରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଯିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ଗାନ୍ଧି ପାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ଚାରିଆଡ଼େ ଘୁରି ବୁଲୁଛନ୍ତି, ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯାହା ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି ତାହା ଅନ୍ୟ କାହାଠାରୁ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ହଠାତ୍ କରୁଛନ୍ତି, ଗର୍ଭତରେ ବସି ଧ୍ୟାନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଗାନ୍ଧି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ ଅସୁବିଧାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସହଜ, ୭ ଦିନର କୋର୍ସ କରାଯାଇଥାଏ, ୭ ଦିନର କୋର୍ସ କରି କେଉଁଆଡ଼େ ବି ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଇ ପାରିବ, ଏପରି ଆଉ କୌଣସି ଲୌକିକ କଲେଜରେ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ ପାଇଁ ଏହି ୭ ଦିନର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ହିଁ ରହିଛି । ସବୁକିଛି ବୁଝାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ୭ ଦିନ କେହି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ କୁଆଡ଼େ ନା କୁଆଡ଼େ ଚାଲିଯାଇଥାଏ । ତୁମେ ତ ଉତ୍ତରୀରେ ରହି କାହାର ଚେହେରା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ ନଥିଲ, କାହା ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ହେଉନଥିଲା । ବାହାରକୁ ମଧ୍ୟ ବାହାରୁ ନ ଥିଲ । ତପସ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ସାଗର କୂଳରେ ଯାଇ ବସି ଯୋଗ କରୁଥିଲ । ସେହି ସମୟରେ ତୁମେ ଏହି ଚକ୍ରକୁ ବୁଝି ନଥିଲ । ଏହି ପାଠପଢ଼ାକୁ କିଛି ବି ବୁଝିନଥିଲ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ଦରକାର । ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଆବଶ୍ୟକ, ପୁଣି ପଛରେ ଶିକ୍ଷକ ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ତ ବାବାଙ୍କ ସାଥରେ ଯୋଗ କିପରି ଲଗାଇବ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ କାହିଁକି ନା ଏହି ବାବା ଅଗରୀର ଅଟନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନେ ତ କେହି ମାନୁନାହାନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର ପିତା ସର୍ବତ୍ର ବିଦ୍ୟମାନ । ବାସ୍ ସର୍ବବ୍ୟାପୀର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ଚାଲି ଆସୁଛି । ଏବେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ସେ କଥା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ ଛାତ୍ର ଅଟ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ଧନ୍ଦା ଆଦି ମଧ୍ୟ କର କିନ୍ତୁ କଳାସ ନିର୍ଗତ ଭାବରେ କର । ଭଲେ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରୁହ । ଯଦି କେହି କହୁଛନ୍ତି ସକ୍ତାଳକୁ ଯିବାର ନାହିଁ ତେବେ ପୁଣି ବାବା ମଧ୍ୟ କଣ କରିପାରିବେ । ଆରେ, ଭଗବାନ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ କରାଇବା ପାଇଁ ! ଭଗବାନୁଭବାଚ — ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ତେବେ କ'ଣ ତୁମେ ଭଗବାନଙ୍କଠାରୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖିବ ନାହିଁ ? ଏପରି କିଏ ରହିପାରିବ ! ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ତୁମେ ପଳାଇ ଆସୁଛ, ବିଷୟ ବିକାରରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପଳାଇ ଆସିଲ । ତୁମେ ଆସି ଉତ୍ତରୀରେ ରହିଲ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କେହି ଦେଖିପାରିଲେ ନାହିଁ କି ମିଶିପାରିଲେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁନଥିଲ । ତେବେ ପୁଣି କାହା ସହିତ ମନ ଲଗାଇବ । ପିଲାମାନଙ୍କର ନିର୍ଗତ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଭଗବାନ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ତଥାପି ବି ବାହାନା କରୁଛନ୍ତି, ଦେହ ଖରାପ ଅଛି, ଏହି କାମ ଅଛି । ବାବା ତ ବହୁତ ଶିଫ୍ଟ(ଦେଇପାରିବେ) ଅର୍ଥାତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଲଗା ଅଲଗା ସମୟରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରିପାରିବେ । ଆଦିକାଳି ସକ୍ତାଳରେ ମଧ୍ୟ ଶିଫ୍ଟ ଅନୁସାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅଲଗା ଅଲଗା ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ କୌଣସି ଅଧିକ ପାଠପଢ଼ା ନାହିଁ । କେବଳ ଅଲଫ୍ ଏବଂ ବେ କୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ଦରକାର । ଅଲଫ୍ ଏବଂ ବେ ଏହି କଥାକୁ ମନେପକାଅ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କୁହ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ର ତ ବହୁତ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉପରେ ଶିବବାବା ଦେଖାଉନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ କ'ଣ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ ଶିବ, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନେଇ ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହା ରାଜଯୋଗ ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ, କେତେ ସହଜ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ପୁସ୍ତକ ଆଦି ତ କିଛି ବି ହାତରେ ନାହିଁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଜ୍ ରହିବା ଦରକାର, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ର ଥିବା ଉଚିତ୍ । ଯାହା ଉପରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା କିପରି ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ପାଠ ପଢ଼ାଇ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ସମାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଅନେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ରାଧାତ୍ମକ ଭଳି ହେବୁ । କଳସ ତ ମାତାମାନଙ୍କୁ ମୁକୁଛି ଅର୍ଥାତ୍ ରାଧାତ୍ମକ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ତାଙ୍କୁ କଳସ ମିଳୁଛି । ଏହି ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାବା ହିଁ ବୁଝାଇପାରିବେ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମ ପାଖକୁ ସେଣ୍ଟରକୁ କେତେ ଜଣ ଆସୁଛନ୍ତି । କେହି ତ ଦିନେ ଆସିଲେ ପୁଣି ୪ ଦିନ ଆସିନଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ପଚାରିବା ଦରକାର ଏତେ ଦିନ ତୁମେ କ'ଣ କରୁଥିଲ ? ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉ ଥିଲ ? ସାମ୍ବରଣ ଚକ୍ର ଘୁରାଉଥିଲ ? ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ବିଳମ୍ବରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କଠାରୁ ଲେଖା ଦ୍ୱାରା ପଚାରିବା ଦରକାର । କେହି ପୁଣି ବଦଳି ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି ତଥାପି ବି ସିଏ କୌଣସି ସେଣ୍ଟରର ତ ନିର୍ଗତ ଭାବରେ ହୋଇଥିବେ, ତାଙ୍କୁ ମନ୍ତ୍ର ମିଳୁଛି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ଏବଂ ସାମ୍ବରଣ ଚକ୍ର ଘୁରାଇବାକୁ । ବାବା ତ ବହୁତ ସହଜ କଥା କହୁଛନ୍ତି । ଦୁଇଟି ମାତ୍ର ଶବ୍ଦ ରହିଛି, ମନମାନୁଷ୍ୟ, ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦରେ ହିଁ ସାରା ସୃଷ୍ଟିରୁପ ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ କେହି ଗରୀର ଛାତ୍ର ତେବେ କହନ୍ତି ଅମୃତ ସାମ୍ବରଣ ଗଲା । କିନ୍ତୁ ସାମ୍ବରଣ କ'ଣ କାହାକୁ ବି ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ ଏବେ ଜାଣୁଛ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ରାଜତ୍ୱ ରହିଛି । ସେଠାରେ ଉତ୍ତର ଆରମ୍ଭ କରି ନୀତି ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ, ସାହୁକାରରୁ ନେଇ ଗରୀବ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ସୁଖୀ ହେବେ । ଏହା ହେଲା ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ, ତାହା ସୁଖର ଦୁନିଆ । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଭଲେ କେହି ଦୋକାନୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ ଅଥବା ଯାହା ହୋଇଥା'ନ୍ତୁ, ପାଠପଢ଼ା ପାଇଁ ବାହାନା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ନଆସିଲେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ କେତେ ସମୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛ ? ସାମ୍ବରଣ ଚକ୍ର ଘୁରାଉଛ ? ଖାଅ-ପିଅ, ବୁଲା-ଚଲା କର ସେଥିପାଇଁ କିଛି ମନା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ବହାର କର, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଧରିନିଅ କେହି କପଡ଼ା ସଫା କରିବାର କାମ କରୁଛନ୍ତି, ବହୁତ ଲୋକ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସିଏ

ମୁସଲମାନ, ପାରସୀ ଅଥବା ହିନ୍ଦୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କୁହ ତୁମେ ସଂସ୍କୃତିରେ କପଡ଼ା ସଫା କରୁଛ କିନ୍ତୁ ତୁମର ଏହି ଶରୀର ତ ପୁରୁଣା ମଇଳା ବସ୍ତ୍ର, ତୁମର ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ତମୋଫରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି, ତାକୁ ସତତସ୍ୱପ୍ନଧାନ ସଞ୍ଚରୁଛ କରିବାର ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ତମୋଫରଧାନ, କଳିଯୁଗ ପତିତ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମର ତମୋଫରଧାନରୁ ସତତସ୍ୱପ୍ନଧାନ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ନା । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ କର ନ କର ବୁଝ ନ ବୁଝ ତୁମ ଇଚ୍ଛା । ତୁମେ ଆତ୍ମା ନା । ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପବିତ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଏବେ ତ ତୁମର ଆତ୍ମା ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛି । ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶରୀର ଭିନ୍ନ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହାକୁ ସଫା କରିବା ପାଇଁ ତୁମେ ବାବାଟଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତେବେ ବାବା ଗୁଣ୍ଡାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମର ଆତ୍ମା ଏକଦମ ୧୦୦ ପରିଶିଷ୍ଟ ପବିତ୍ର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସମାନ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଆତ୍ମା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବତ୍ର ସୁନା ହୋଇଯିବ ତେବେ ଶରୀର ରୂପି ଅଳଙ୍କାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ମିଳିବ । ଏକଥାକୁ ମାନିବ, ନ ମାନିବ ତୁମର ଇଚ୍ଛା । ଏହା ମଧ୍ୟ କେତେ ସେବା । ତୁମେ ତାଙ୍କତରଫ୍ଫ ପାଖକୁ, କଲେଜକୁ ଯାଅ, ବଡ଼-ବଡ଼ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ବୁଝାଅ ଯେ ତୁମର ଚରିତ୍ର ବହୁତ ଭଲ ହେବା ଦରକାର ।

ଏଠାରେ ତ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିଲା ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପବିତ୍ର ଚରିତ୍ରହୀନ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଗଲାଣି, ଯେପରିକି ନିର୍ବିକାରୀ ନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେପରିକି ସୁଧୁରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ସୃଷ୍ଟିରୂପି ଚକ୍ର ଘୁରୁଛି ନା । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଉତ୍ଥାନ ବହୁତ ଭଲ । ତାହା ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏବେ ସେମାନେ କେଉଁଆଡ଼େ ଗଲେ ? ଆତ୍ମା ତ ବିନାଶ ହୋଇନଥାଏ, ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଏକ ନେଇଥାଏ । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ମଧ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଛ ଆଗରୁ ତୁମକୁ କିଛି ବି ଜଣା ନଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କେତେ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛି, ତୁମେ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ କରିପାରୁଛ ଯେ ବାବା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ତାହା ଠିକ୍ । ସେଠାରେ ତ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁନିଆ ପବିତ୍ର ନଥିବାରୁ ନିଜର ନାମ ଦେବତା ପରିବର୍ତ୍ତେ ହିନ୍ଦୁ ରଖି ଦେଉଛନ୍ତି । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର ନିବାସୀ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ଦେବତାମାନେ ତ ସଞ୍ଚରୁଛ ଥିଲେ । ଏବେ ତୁମେ ଏହି ଚକ୍ରକୁ ବୁଝିଗଲାଣି । ଯେଉଁମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ସେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଯେପରି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସେହିପରି ପୁଣି ବସି ପୁନରାବୃତ୍ତି କରିବା ଦରକାର । ତୁମେ ମୁଖ୍ୟ-ମୁଖ୍ୟ ଶବ୍ଦକୁ ନୋଟ କରିଗଲା । ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ ଯେ, ବାବା ଏହିସବୁ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କୁହ, ମୁଁ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୀତା ଉପାଦେୟ ଶୁଣାଉଛି, ଏହା ତ ଗୀତାର ଯୁଗ ଅଟେ । ଚାରୋଟି ଯୁଗ ରହିଛି, ଏକଥା ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଉଛି ସତ୍‌ଗୁଣଯୁଗ । ଏହି ସତ୍‌ଗୁଣଯୁଗ ବିଷୟରେ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସତ୍‌ଗୁଣଯୁଗ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସିଏ କେବେ ଆସିଥିଲେ, କ'ଣ କରିଥିଲେ ଏକଥା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଶିବ ଜୟନ୍ତୀ ପରେ ପୁଣି କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଏବଂ ରାମ ଜୟନ୍ତୀ ହୋଇଥାଏ । ଜଗତଅମ୍ବା, ଜଗତପିତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ତ କେହି ପାଳନ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି ନା । ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ତୁମକୁ ଏସବୁର ଉତ୍ଥାନ ମିଳୁଛି । ଆରୁହା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଆମର ପିତା ପରମପିତା, ପରମ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ପରମ ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି --- ଏହି କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ପରମାତ୍ମା ଏବଂ ତାଙ୍କର ସମ୍ପଦ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଉତ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଉତ୍ଥାନକୁ ଧାରଣ କରି ସଞ୍ଚରୁଛନ୍ତି ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଶବ୍ଦମୟ ସଂସାରଠାରୁ ଉଦ୍‌ଧୂତ ଶାନ୍ତି ଅବସ୍ଥାକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ସାତ ଦିନର ମୂଳପାଠକୁ ବୁଝିସାରିବା ପରେ ଯେଉଁଠି ରହିଲେ ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ା ପଢ଼ିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:-

ପ୍ରକୃତି ଦ୍ୱାରା ଆସୁଥିବା ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦାସୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଜେ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ପ୍ରକୃତିର ହଲଚଲ ମୋତେ ତା' ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁନାହିଁ ତ ? ସାଧନ ଏବଂ ସହଯୋଗ ରୂପରେ ପ୍ରକୃତି ମୋତେ ପ୍ରଭାବିତ କରୁନାହିଁ ତ ? ଯୋଗୀ ବା ପ୍ରୟୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସାଧନା ଆଧାରରେ ସାଧନଗୁଡ଼ିକ ଆସେ ଆସେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ସାଧନଗୁଡ଼ିକ କେବେହେଲେ ସାଧନାର ଅଧୀନ ନୁହଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସାଧନା ସାଧନଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜର ଆଧାର କରିଦେଉଛି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଜ୍ଞାନର ଅର୍ଥ ହେଲା ଅନୁଭବ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବୀ କରାଇବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****